

UCHWAŁA NR XLVII/253/2026
RADY MIEJSKIEJ W DREZDENKU

z dnia 12 sierpnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Hali Sportowo – Rehabilitacyjnej w Drezdenku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691), uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 29 maja 2026 roku na Dyrektora Hali Sportowo – Rehabilitacyjnej w Drezdenku uznaje się za bezzasadną. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Drezdenka, zobowiązując go do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Drezdenku

Sebastian Dukaczewski

Uzasadnienie

W dniu 29 maja 2026 roku do Rady Miejskiej w Drezdenku wpłynęła skarga na działania Dyrektora Hali Sportowo – Rehabilitacyjnej w Drezdenku. Z treści skargi wynika, iż pomiędzy Skarżącą a Dyrektorem Hali doszło do konfliktu na tle wykonania umowy najmu części hali, dla potrzeb prowadzonych przez nią zajęć sportowych. Skarżąca zażądała dokonania ustaleń w zakresie upoważnienia Dyrektora do rozwiązywania umowy, występowania w imieniu gminy, uprawnienia do pozbawienia możliwości korzystania z Hali w dniu 14 maja 2026 roku, oceny zachowania Dyrektora pod kontem naruszania dóbr osobistych, nierównego traktowania najemców.

Komisja zwróciła się do Dyrektora celem zajęcia stanowiska, co do zarzutów skarżącej. Nadto Komisja dwukrotnie wezwała skarżącą i dyrektora do stawienia się w terminie posiedzenia Komisji, celem uzupełnienia materiałów, udzielenia odpowiedzi na pytania Komisji. Żadna ze stron konfliktu nie stawiała się przed Komisją. Dyrektor przysłał usprawiedliwienie wskazując na kolizję z wcześniej zaplanowanym urlopem, przysłał szerokie wyjaśnienia wraz z materiałami. Skarżąca zaś przysłała ponaglenie, pomimo otrzymania informacji o wydłużeniu terminu do załatwienia skargi.

Ze zgromadzonych dokumentów i wiadomości tekstowych wynika, iż z około miesięcznym wyprzedzeniem, w dniu 7 kwietnia 2026 roku Dyrektor Hali powiadomił Skarżącą, iż w dniach 13 i 14 maja 2026 roku planowana jest impreza okolicznościowa na terenie Hali i nie będzie możliwe prowadzenie w tym dniu zajęć sportowych przez nią. W odpowiedzi Skarżąca wysłała SMS o następującej treści „To proszę zarezerwować mi 11 i 12.05 żebym mogła od razu odrobić”, Dyrektor Hali odpowiedział „Ok”. Tylko ustal z instruktorem godzin”. W odpowiedzi skarżąca odpisała „Super”. Z przekazanych przez Dyrektora SMS wynika, iż był to utrwalony sposób postępowania, w sytuacji organizowania wcześniej nie zaplanowanych imprez o charakterze powszechnym. Zajęcia w dniu 14 maja 2026 roku się nie odbyły. Skarżąca poinformowała uczestników, iż odwołuje zajęcia gdyż Dyrektor nie udostępnił hali, a informacja ta została przesłana do uczestników krótko przed zajęciami.

Dyrektor poczuł się pomówiony i w dwóch pismach zażądał przeprosin. Skarżąca poczuła się urażona treścią owych pism i żądań, w konsekwencji przedstawiła swoje stanowisko poparte interpretacją umowy i złożyła swoje żądania. Dodać należy, iż pomiędzy ustaleniami z dnia 7 kwietnia 2026 roku, a terminem zajęć nie było żadnych kontaktów pomiędzy stronami, oczywiście w tej kwestii, skarżąca nie kwestionowała zmiany terminu nie żądała udostępnienia hali w dniu planowanych zajęć tj. w dniu 14 maja 2026 roku.

Komisja zapoznała się z treścią umowy zwracając szczególną uwagę na zapisy dotyczące rozwiązywania konfliktu związanego z terminami pomiędzy podstawową działalnością Hali, a działalnością uboczną związaną z najmem na rzecz przedsiębiorców. Umowa zawiera harmonogram zajęć – tj. czas kiedy Hala jest udostępniana Skarżącej. W § 2 ust. 2 umowy znajduje się odesłanie do Regulaminu Hali i potwierdzenie Skarżącej, iż się z nim zapoznała oraz zobowiązanie do jego stosowania. Natomiast w § 3 ust. 2 znajduje się zapis, z treści którego wynika, iż opłaty za wynajem obiektu nie są naliczane w przypadku wystąpienia zdarzeń, których nie można było przewidzieć w momencie podpisywania umowy. Termin ten „zdarzeń” w żaden sposób nie został zdefiniowany. Mając na uwadze Statut, a zwłaszcza zapis § 7 można przyjąć, iż owe zdarzenia związane są z podstawowym celem działalności tj. realizacją zadań własnych Gminy Drezdenko, a w szczególności inicjowaniem i popularyzacją masowych imprez sportowo – rekreacyjnych. Bezsprzecznie zadaniem własnym Gminy nie jest wynajem obiektów, w celu prowadzenia działalności gospodarczej. Z pisma Dyrektora, jak i z dostarczonych wiadomości SMS wynika, iż w przypadku organizacji wcześniej niezaplanowanych imprez sportowych, Dyrektor powiadamiał przedsiębiorców o braku możliwości udostępnienia Hali w umówionym terminie, proponowany był termin zastępczy, gdy odpowiadał zajęcia odbywały się w tym terminie, gdy nie opłata za wynajem była nienaliczana. Był to ustalony sposób wykonywania umowy.

Analizując umowę nie sposób pominąć kwestii niezgodności umowy z zakresem świadczonego najmu. Zarządzenie Burmistrza wprost precyzuje wysokość stawek czynszu za wykorzystywanie obiektów gminnych. Mając na uwadze opis miejsca wykonywania umowy najmu: 1/3 hali i sala fitness, stawkę czynszu i jej wysokość, nie ma wątpliwości, iż pomieszczenia magazynowe, które użytkuje skarżąca są użyczane i to bezpłatnie. Również treść umowy najmu nie obejmuje tych pomieszczeń.

Przechodząc do zarzutów trudno nie zauważyć, iż Skarżącą pomija podłoże powstałego konfliktu, a mianowicie sugerowania uczestnikom zająć, iż odwołanie ich w ostatniej chwili jest następstwem działań Dyrektora, choć w rzeczywistości stanowiło ustalenie między stronami, które skutkowały wyznaczeniem

innego terminu. Można więc przyjąć, iż działanie takie mogło być uznane przez Dyrektora jako nieetyczne, naruszające jego dobra osobiste.

Oświadczenie umieszczone przez Dyrektora na portalu Facebook zwięźle wyjaśniało powody zmiany terminu zajęć było odpowiedzią na próbę przerzucenia na niego odpowiedzialność za ich odwołanie. Na końcu oświadczenia Dyrektor umieścił zapis z którego wynika, iż „zostały już wyciągnięte formalne konsekwencje prawne i dyscyplinarne na gruncie Kodeksu cywilnego i Kodeksu karnego.”

Równolegle z tym pismem Dyrektor wysłał bezpośrednio do skarżącej „Ostateczne przedsądowe wezwania do zaprzestania naruszania dóbr osobistych, usunięcia skutków naruszeń oraz przeprosin”. Za pewne owo Wezwanie to działania z końca publicznego oświadczenia.

Treścią wezwania, niepublikowanego, skarżąca poczuła się urażona i w odpowiedzi przesłała pisma ze swoją interpretacją zdarzeń, w kontekście obowiązującej umowy, zakończone żądaniem przeprosin pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. W piśmie odmówiła spełnienia żądań dyrektora uznając je za bezzasadne. W kolejnym piśmie dyrektor również odmówił spełnienia żądań skarżącej.

Niniejsza skarga powiela argumenty z wcześniejszej korespondencji pomiędzy stronami nie wnosi nic nowego. Skoro żądania strony nie zostały spełnione to rzeczywiście pozostaje im droga sądowa do dochodzenia swoich praw. Rada Gminy nie jest władna do oceny czy dobra osobiste zostały naruszone oraz orzeczenia kto i kogo powinien przeprosić, dokonać wypłaty zadośćuczynienia, czy też odszkodowania. W tej części właściwe są sądy powszechne, o czym wydaje się iż strony doskonale wiedzą.

Odpowiadając na zarzuty Skarżącej wskazać należy, iż Dyrektor kieruje Halą Sportowo – Rehabilitacyjnej w Drezdenku, posiada wszelkie kompetencje do zarządzania tą jednostką, w tym zawierania umów, do tych czynności Dyrektor nie potrzebuje żadnych akceptacji, nie jest zobowiązany do nawet do konsultacji, co jasno wynika z Statutu będącego załącznikiem do Uchwały Nr XXXIV/291/05 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 31 marca 2005 roku w sprawie utworzenia jednostki organizacyjnej Gminy Drezdenko „Hala Sportowo – Rehabilitacyjnej w Drezdenku” oraz nadania jej Statutu. W tym zakresie Dyrektor posiada pełnomocnictwo/upoważnienie do działania w imieniu Gminy Drezdenko.

Na marginesie dodać należy, iż przy przyjęciu, iż rzeczywiście doszło do udostępnienia magazynu w terminie zajęć, trudno to uznać za jakiegokolwiek naruszenie, bowiem korzystanie z magazynu jest bezumowne, chyba że przyjmiemy, iż obowiązuje ustna umowa użyczenia. Kwestia ta jest do uregulowania, umowa w tej części przede wszystkim winna być odpłatna. Trudno więc takie użyczenie uznać za dyskryminację. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, iż jest niewłaściwa do rozpatrywania skargi w części naruszenia dóbr osobistych, nie sposób jednak nie zauważyć, iż opis naruszenia, jego konsekwencje są bardzo subiektywne i trudno je przyjąć za uzasadnione.

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała Radzie Miejskiej Drezdenka uznanie skargi na Dyrektora za bezzasadną. Rada Miejska Drezdenka podzieliła zdanie Komisji.

Nadto poucza się, iż zgodnie z treścią art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarżąca ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącej.